

Szkolenie letnie
(4-9 lipca 2011 r.)

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE
KSIĘGI PSALMÓW (2)

Hasła:

Centralną myśl Księgi Psalmów stanowi
Chrystus objawiony w prostych słowach
oraz kościół, który jest Bożym domem
i miastem ze względu na Boże królestwo,
co przedstawia typ świątyni i miasta Jeruzalem.

Dzięki wspaniałemu pasieniu Chrystusa
i dzięki temu, że w nie wejdziemy,
Ciało Chrystusa zostanie zbudowane
z ludzi, których On odkupił i odrodził,
a oblubienica przygotowuje się na Jego powrót
jako Króla w następnym wieku,
gdy objawi się Jego królestwo.

Jeśli będziemy żywić czułą miłość do Pana Jezusa,
nasz język będzie rylcem biegłego pisarza,
gotowym spisać naszą miłość do Niego
i nasze uwielbienie dla Niego za pomocą
tego wszystkiego, czego z Niego doświadczyliśmy
i czym się z Niego radowaliśmy
zgodnie z tym wszystkim, kim On jest.

W czasie swego powtórnego przyjścia
Chrystus weźmie ziemię w posiadanie
i ustanowi na niej Boże królestwo,
krzewiąc je dzięki temu, że jest płynącą rzeką,
odzyskując ziemię dzięki nawadnianiu
i zaspokajając spragnionych żywą wodą.

Poselstwo siódme

Chwalić Chrystusa, który jest Królem

Wersety biblijne: Ps 45.

- I. Psalm 45 przedstawia sobą całe ujęcie, pełny obraz, piękna Chrystusa, które jest w Nim (w. 2-9), co ukazują cztery Ewangelie (na etapie Jego wcielenia), w kościele, Jego małżonce (w. 10-16), co objawiają Listy (na etapie Jego włączenia) i we wszystkich Jego synach, zwycięzcach, którzy są książętami (w. 17-18), co widzimy w Księdze Objawienia (na etapie Jego wzmocnienia):
 - A. Psalm ten wychwala Chrystusa: nie tylko to, co jest z Niego bezpośrednio, lecz również to, co jest z Niego pośrednio, a co objawione jest przez Jego kościół i zwycięzców.
 - B. Gdy mówimy dobrze o kościele i wierzących, wychwalamy tym samym również Chrystusa – zob. Lb 23,21; 24,9b.
- II. „Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, zapomnij o twym narodzie, o domu twego ojca! Król pragnie twojej piękności” – Ps 45,11-12a:
 - A. Wszystkie kościoły miejscowe muszą uczyć się nakłaniać ucha i słuchać żywego, aktualnego przemawiania Ducha, a także zapominać o przeszłości – starych więziach, starych drogach i starym pochodzeniu.
 - B. Im bardziej zapominamy o przeszłości i na nowo podążamy za Panem, tym piękniejsi się stajemy w oczach Króla.
- III. Psalm 45, najwznioślejszy i najwspanialszy ze wszystkich psalmów, jest jednym z psalmów synów Koracha, pieśnią miłości na melodię „Lilie”:
 - A. Wielkie dzieło Boże polega na tym, że Bóg odnawia swoją zniszczoną budowlę i odzyskuje „synów Koracha” przez to, że dzięki swemu nieograniczonemu miłosierdziu i łasce przeobraża buntowników w Chrystusowych zwycięzców i czyni ich składnikami Jego oblubienicy, Jego zwycięskiej królowej – Lb 16,1-3; Ps 42,1; 106,16; 1 Krn 6,18-22; Ps 88,1; Obj 19,7-9.

B. Jeśli będziemy czule kochali Pana, staniemy się w końcu Jego miłością, Jego ukochaną – Pnp 1,1-4.14-15; 2,4.

C. Lilia oznacza czyste, proste, szczere życie ufania Bogu – w. 1-2; Mt 6,28-29; zob. 1 Krl 7,17-19.

IV. Jeśli żywimy do Pana Jezusa czułą miłość, nasz język będzie piórem biegłego pisarza, skorego do pisania o naszej miłości do Niego i chwaleń Go na podstawie doświadczenia i radowania się Nim wedle tego wszystkiego, czym On jest – Ps 45,2; Mt 12,34b; 2 Kor 3,3.6; Iz 6,5-7.

V. Psalmista chwali Chrystusa Króla w Jego pięknie; Chrystus jest piękniejszy nad synów ludzkich – Ps 45,2-3; zob. 27,4b; Pnp 5,9-16:

A. Na wargach Chrystusa rozlana jest łaska – Łk 4,17-22; zob. Ef 4,29-30.

B. Ponieważ człowiek Jezus jest piękny, pełen słodyczy i łaski, skłoniło to Boga do pobłogosławienia Go na wieki – Rz 9,5.

VI. Psalmista chwali Chrystusa Króla w Jego zwycięstwie – Ps 45,4-6:

A. W oczach Szatana i jego upadłych aniołów Chrystus jest Mocarzem, który przepasał miecz wokół bioder, Tym, u którego jest dostojność i wspałość – oznaki odniesionego przez Niego zwycięstwa – w. 4.

B. Chrystus w swej wspałości zwycięsko jedzie dalej z powodu prawdy, łagodności i sprawiedliwości; niezależnie od tego, jaka sytuacja panuje na ziemi i co poczynają narody, Chrystus zwycięsko jedzie dalej, pomyślnie; zaczął tak jechać od dnia wniebowstąpienia i będzie jechał dalej, aż powróci w zwycięstwie – w. 5a; Dz 5,31; Obj 6,2; 19,11-16.

C. Jego prawica dokonuje czynów, które napawają lękiem; czyny Chrystusa obejmują ukrzyżowanie, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie; wszystko, co czyni Pan Jezus, wielkie czy małe, napawa lękiem – Ps 45,5b.

D. Jego strzały są ostre w sercu Jego wrogów, a ludy padają pod Nim – w. 6; zob. Obj 6,2.

VII. Psalmista chwali Chrystusa Króla w Jego królestwie – Ps 45,7-8:

- A. Tron Chrystusa-Boga trwa na wieki wieków a berło sprawiedliwości jest berłem Jego królestwa – w. 7; Hbr 1,8.
- B. Chrystus jako Król umiłował sprawiedliwość, a znienawidził niegodziwość, zaś Bóg Ojciec namaścił Go olejkiem radości nad Jego towarzyszy – Ps 45,8; Hbr 1,9.

VIII. Psalmista chwali Chrystusa Króla w słodyczy Jego cnót – Ps 45,9; zob. 1 P 2,9:

- A. Cała Jego szata pachnie mirrą i aloesem oraz kasją – Ps 45,9a:
 - 1. Szaty oznaczają Chrystusowe uczynki i cnoty; mirra oraz aloes symbolizują słodycz Jego śmierci; kasja zaś wskazuje na woń i odstraszającą moc Chrystusowego zmartwychwstania.
 - 2. Doświadczamy Chrystusa w Jego ukrzyżowaniu dzięki mocy Jego zmartwychwstania za pośrednictwem Ducha, który jest w naszym duchu – zob. Pnp 2,8-14; Rz 8,16; Flp 3,10.
- B. Radują Go dźwięki harfy, które rozbrzmiewają w pałacach z kości słoniowej – Ps 45,9b:
 - 1. Pałace oznaczają kościoły miejscowe; kość słoniowa, substancja zbliżona do kości, symbolizuje Chrystusowe życie zmartwychwstania (J 19,36; zob. Pnp 7,5; 4,4; 1 Krl 10,18); zaś dźwięki harfy oznaczają chwały.
 - 2. Kościoły miejscowe są piękne w oczach Pana i są Jego wyrazem; są też zbudowane z Chrystusowego życia zmartwychwstania; z kościołów miejscowych płyną chwały, które Go radują.

IX. Psalmista chwali Chrystusa Króla w chwale królowej razem z córkami królów wśród najcenniejszych (zaszczytnych) kobiet i dziewic króla, towarzyszek królowej – Ps 45,10-16:

- A. Królowa symbolizuje kościół, szczególnie zwycięzców, który jest jedyną małżonką Chrystusa, zaś zaszczytne kobiety wokół królowej oznaczają zwycięskich gości Chrystusa; świadczy to o tym, że oblubienica Chrystusa jest w rzeczywistości gronem zwycięzców – w. 10-11:
 - 1. Córki królów oznaczają wierzących Chrystusa w ich królewskiej godności.

2. Najcenniejsze kobiety królewskie oznaczają wierzących Chrystusa w ich czci i dostojęństwie.
- B. Król pragnie piękna królowej; piękno królowej oznacza cnoty Chrystusa, które wyraża kościół – w. 12:
1. Piękno oblubienicy pochodzi z Chrystusa, który wbudował się w kościół i który następnie przez niego się wyraża – Ef 1,17-23; 3,16-21; 5,25-27.
 2. Naszym jedynym pięknem jest świecenie Chrystusa z nas; Chrystus ceni w nas wyraz samego siebie – Flp 1,20; 2,15-16; Iz 60,1.5; zob. Wj 28,2.
- C. W Psalmie 45 królowa ma dwie szaty:
1. Pierwsza szata to złoto Ofiru, szata tkana z wplecionym złotem – w. 10b, 14b:
 - a. Szata ta odnosi się do Chrystusa, który jest naszą obiektywną sprawiedliwością, służącą naszemu zbawieniu – Łk 15,22; 1 Kor 1,30; Iz 61,10.
 - b. Królowa okryta złotem przedstawia kościół ukazujący się w boskiej naturze – Ps 45,10b; 2 P 1,4.
 - c. Szata tkana z wplecionym złotem oznacza, że Chrystus, dla którego wyznaczono śmierć i zmartwychwstanie, jest sprawiedliwością kościoła i zaspokaja sprawiedliwe wymaganie Boga, dzięki czemu kościół zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem – Ga 2,16; Rz 3,26.
 2. Druga szata jest haftowana – Ps 45,15a:
 - a. Szata ta odnosi się do Chrystusa, którego wyrażamy jako nasze subiektywne sprawiedliwe uczynki służące naszemu zwycięstwu – Obj 19,8.
 - b. Chrystus, nasze subiektywne sprawiedliwe uczynki, zamieszkuje w nas i prowadzi za nas życie, które zawsze zadowala Boga – Flp 3,9; Mt 5,6.20; Rz 8,4; zob. Ps 23,3.
 - c. Szata haftowana oznacza, że kościół zostanie poprowadzony do Chrystusa odziany w sprawiedliwości świętych i zaspokoi wymaganie Chrystusa co do ich małżeństwa – Obj 19,8; zob. Mt 22,11-14.
- D. Córką królewską jest cała chwalebna w królewskim domu, dziewice zaś wejdą do pałacu królewskiego – Ps 45,14a.15-16:

1. Córka królewska to królowa, przedstawiająca kościół, to zaś, że jest cała chwalebna w królewskim domu oznacza chwalebny kościół, który obiera Chrystusa za swój królewski dom – w. 14a; J 15,4a.
2. Obieramy Chrystusa za swój dom, stajemy się Jego domem, a ten zbiorowy dom staje się na koniec pałacem, który oznacza Nową Jerozolimę – 14,23; 15,5; Ps 45,16b; Obj 21,3.22.

X. Psalmista chwali Chrystusa Króla w chwaleeniu Jego synów, Jego potomków – Ps 45,17-18:

- A. „Miejsce Twych ojców zajmą Twoi synowie, ustanowisz ich książętami po całej ziemi” – w. 17:
1. „Ojcowie” oznaczają przodków Chrystusa w ciele, „synowie” oznaczają zwycięzców Chrystusa – Jego potomków, zaś „książęta” to zwycięzcy Chrystusa, współkrólowie, którzy będą panować z Chrystusem nad narodami – Obj 2,26-27; 20,4.6.
 2. Jedynie Chrystus Król, panujący na ziemi wraz ze zwycięzcami, swymi pomocnikami w panowaniu, może rozwiązać problemy współczesnego świata – Iz 42,1-4; Ag 2,7a.
- B. Imię Chrystusa będą wspominać wszystkie pokolenia dzięki zwycięskiemu świętemu, Jego zaś samego będą wysławiać narody dzięki Jego zwycięskim i współkrólującym świętym – Ps 45,18.

Poselstwo ósme

Dom i miasto

Wersety biblijne: Ps 26,8; 27,4; 34,9a; 36,9-10; 46,5; 47,3,7-9; 48,2-3,5-6; 50,2.

I. Radowanie się Chrystusem prowadzi nas do radowania się Bogiem w domu Bożym – Ps 26,8; 27,4; 34,9a; 36,9-10; 50,2:

- A. Bóg jest powszechny i wszechobecny, a mimo to można Go umiejscowić; Bóg znajduje się w swoim domu, mieszkaniu – 23,6; 27,4:
1. Bóg umiejscowiony jest w Chrystusie; Chrystus jest przybytkiem Boga i Jego świątynią – Kol 2,9; J 1,14; 2,21.
 2. Chrystus się powiększył i jest kościołem, powiększoną Bożą świątynią, Jego mieszkaniem – 1 Kor 3,16; Ef 2,21-22; 1 Tm 3,15.
- B. „Jahwe! Umiłowałem mieszkanie domu twego i miejsce przebywania chwały twojej” – Ps 26,8:
1. Powinniśmy miłować mieszkanie domu Bożego i miejsce, gdzie Jego chwała przebywa, pozostaje, i gdzie się przejawia – 84,2; 29,9b.
 2. Dzisiaj kościół jest miejscem, gdzie przebywa i przejawia się Boża chwała – Ef 3,21.
- C. „O jedno proszę Jahwe i tego tylko pragnę gorąco: bym mógł przebywać w domu Jahwe po wszystkie dni mojego życia, oglądać piękno Jahwe i dowiadywać się w Jego świątyni” – Ps 27,4:
1. Nasz Bóg jest uroczą osobą i uroczę jest też Jego mieszkanie; możemy radować się zarówno Nim, jak i Jego mieszkaniem.
 2. W języku hebrajskim słowo „piękno” oznacza powab, przyjemność i rozkoszność; gdy oglądamy piękno Boga, przebywamy w bardzo miłej atmosferze – Wj 24,9-11; 2 Kor 3,18.
- D. „Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Jahwe” – Ps 34,9a:
1. To kosztowanie i oglądanie musi odbywać się w domu Bożym, Jego mieszkaniu.
 2. Kosztujemy i widzimy, że Bóg jest dobry w Jego domu – w Chrystusie, w kościele i w końcu w Nowej Jeruzalem.

E. „Sycą się tłuszcem Twojego domu, poisz ich potokiem Twoich rozkoszy. Albowiem u Ciebie jest źródło życia i w Twej światłości oglądamy światłość” – 36,9-10:

1. Sycimy się tłuszcem, obfitością, bogactwami, pełnią, w domu Bożym – w. 9a.
2. W domu Bożym pijemy z rzeki Bożych rozkoszy – w. 9b.
3. W domu Bożym korzystamy ze źródła życia Bożego – w. 10a.
4. W domu Bożym w boskiej światłości Boga oglądamy światłość – w. 10b.
5. W domu Bożym radujemy się rzeką życia, drzewem życia, źródłem życia i światłem życia:
 - a. W Chrystusie i w kościele radujemy się Bogiem, który daje się zlokalizować, Bogiem, który przepaja nas sobą jako tłuszcem, gasi nasze pragnienie jako rzeka życia, posila nas jako drzewo życia i oświeca jako światłość życia.
 - b. W Nowej Jeruzalem nasycimy się owocem drzewa życia, będziemy pić z rzeki wody życia, mieć udział w źródle Bożego życia i widzieć światło w boskim świetle Boga; tak doskonale będziemy radować się Bogiem w Jego domu – Obj 22,1-2.5.

F. „Bóg zajaśniał z Syjonu, skończonego piękna” – Ps 50,2:

1. Świecenie Boga z domu to udzielanie Jego dobroci.
2. Poddani takiemu świeceniu, radujemy się Bogiem w Chrystusie – zob. Lb 6,25.

II. Gdy kościół się powiększy, wzmocni i zbuduje, dom Boży staje się Bożym miastem, królestwem, w którym Bóg-Król panuje i rządzi – Mt 16,18-19:

- A. Chrystus ukazany w Psalmie 45 jako Król musi mieć miasto, w którym panuje i rządzi – 46,5:
1. Chrystus, którego przedstawia Salomon, w Psalmie 45 ukazany jest i wychwalany jako Król.
 2. Zaraz potem Psalm 46 mówi o mieście – królestwie, w którym mają być sprawowane rządy.
- B. Kościół – dom jest Bożym domem, miejscem, w którym On mieszka; kościół – miasto jest Bożym królestwem, miejscem, w którym On panuje – Ef 2,21-22.19:

1. Kościół służy królestwu, a dom miastu; w końcu dom Boży staje się świętym miastem, Nową Jerozolimę – Obj 21,2-3.
 2. Kościół to przyrost Chrystusa w życiu, zaś królestwo to przyrost Chrystusa w aspekcie zarządzania – J 3,29a.30a; Dn 2,34-35.
 3. Kościół, który jest domem Bożym, musi się powiększyć i stać kościołem, który jest Bożym miastem– 1 Tm 3,15; Obj 5,9-10:
 - a. Pierwszy krok na drodze powiększania się Chrystusa to kościół, który jest domem Bożym – Ef 2,21-22; 1 Tm 3,15.
 - b. Drugi krok na drodze powiększania się Chrystusa stanowi kościół, który jest królestwem Bożym – Rz 14,17.
 4. Dom stanowi głównie Chrystus, który jest życiem, zaś miasto – Chrystus, który jest Głową – Kol 3,4; 1,18; 2,19:
 - a. Gdy zrozumiemy, że Chrystus jest nie tylko naszym życiem, lecz również Głową, kościół będzie nie tylko domem, lecz również miastem – Ef 1,22-23; 4,15.
 - b. Prawdziwe budowanie miasta to pomoc świętym w uświadomieniu sobie zwierzchnictwa Chrystusa – w. 15-16.
- C. Psalm 46–48 traktują o kościele, który jest Bożym miastem; kościół w tych Psalmach stał się miastem, nad którym Bóg panuje i z którego rządzi:
1. Psalm 46 ukazuje Boga, który zaspokaja nasze potrzeby w mieście:
 - a. W mieście tym Bóg jest naszą ucieczką, siłą i pomocą w utrapieniach najpewniejszą – w. 2.
 - b. W mieście tym, które stanowi centrum rządów Boga w Jego królestwie, płynie „rzeka, której strumienie roz-weselają miasto Boże” – w. 5a:
 - (1) Rzeka ta przedstawia przepływ Trójjedynego Boga, który jest dla nas życiem, jak wzmiankuje o tym Księga Objawienia 22,1-2a.
 - (2) W mieście – powiększonym, wzmocnionym i zbudowanym kościele – odbywa się przepływ żywej wody; dlatego też jesteśmy najbardziej radosnymi ludźmi.

- c. Miasto to, którego nie da się poruszyć, jest niezachwia-
nym królestwem – Ps 46,6a; Hbr 12,28.
 - (1) Królestwo jest niezachwiane w swej substancji, którą
jest Bóg – Ps 46,6a.
 - (2) Królestwo jest niezachwiane w swym fundamencie,
którym jest Chrystus – Mt 16,18; Ef 2,20; 1 Kor 3,11.
 - (3) Królestwo jest niezachwiane w swej konstrukcji,
którą jest kościół – Mt 16,18-19; 18,18-20; Rz 14,17.
 - (4) Królestwo jest niezachwiane w swych składnikach,
którymi są bogactwa przetworzonego i zwieńczo-
nego Trójjedynego Boga – 2 Kor 13,13.
 - (5) Królestwo jest niezachwiane w swym wyrazie, któ-
rym jest chwała Trójjedynego Boga, Bóg wyrażony
w swej chwale – Obj 21,10-11.
2. W Psalmie 47 ukazany jest Bóg-Król, który rządzi ziemią
za pośrednictwem miasta:
 - a. W Psalmie 46 Bóg jest naszą radością i zaspokaja nasze
potrzeby; w Psalmie 47 Bóg w Chrystusie jest wielkim
Królem ponad całą ziemią za pośrednictwem miasta –
w. 3, 7-9.
 - b. Gdy kościół stanie się miastem, Bóg podda sobie ludzi
za pośrednictwem tego miasta i będzie rządzić ponad
całą ziemią w Chrystusie, Królu.
 - c. Kościół, który jest miastem, podda całą ziemię Bożej
władzy i godności królewskiej w Chrystusie – 46,11; Mt
6,9-10; Obj 11,15.
3. Psalm 48 traktuje o mieście wielkiego Króla; widzimy tu
Boga w kulminacyjnym doświadczeniu miasta:
 - a. Gdy zostaniemy zbudowani w miasto, Bóg wyrazi swą
wielkość i zostanie wielce wychwalony – w. 2.
 - b. Gdy kościół się powiększy, wzmocni i zbuduje, zostanie
wywyższony, a wywyższeniem tym jest Góra Syjon – w. 3.
 - c. Zbudowany kościół wywołuje we wrogach przerażenie,
tak iż w pośpiechu uciekają przestraszeni – w 5-6.

Poselstwo dziewiąte

Nawrócenie i wyznanie oraz Boże przebaczenie dla Jego budowli

Wersety biblijne: Ps 51.

- I. **Psalm 51 powstał po wielkim grzechu popełnionym przez Dawida, który zamordował Uriasza i wykradł mu żonę, i po naganie udzielonej mu przez proroka Natana; Psalm 51 jest psalmem nawrócenia Dawida – 2 Sm 11,1 12,14:**
 - A. Najpierw miał miejsce występki i nawrócenie oraz przebaczenie; potem pojawił się Salomon (12,24), który zbudował Bożą świątynię.
 - B. Boże przebaczenie więc „poślubiło” występki i nawrócenie Dawida; z tego małżeństwa narodził się człowiek imieniem Salomon, który zbudował Bożą świątynię; Salomon jest typem Chrystusa i tych, którzy doświadczają Chrystusa i stają się z Nim jedno:
 1. Imię Salomon znaczy „pełen pokoju” (w. 24; 1 Krn 22,9), lecz Salomon nosi inne imię, Jedidiasz (2 Sm 12,25), co znaczy „umiłowany przez Pana”.
 2. Salomon zbudował świątynię Boga w królestwie (1 Krl 6,1-2) i wypowiadał słowa mądrości (10,23-24; Mt 12,42); dziś możemy być jedno z Chrystusem i prorokować, wypowiadając Go jako słowa mądrości w celu budowania kościoła, który jest Bożą świątynią – 1 Kor 12,8; 14,4b; por. 3,12a.16-17.
 - C. Budowanie Bożej świątyni, kościoła, zwieńczone w Nowej Jeruzalem, pochodzi z występków i nawrócenia człowieka oraz Bożego przebaczenia – Mt 1,6; Ps 51,20:
 1. Wyznawanie grzechów w Bożym świetle w celu uzyskania Bożego przebaczenia pozwala nam pić Chrystusa, który jest żywą wodą, dzięki czemu stajemy się Nową Jeruzalem – J 4,14-18; por. Lb 21,16-18.
 2. Wyznawanie grzechów w Bożym świetle w celu uzyskania Bożego przebaczenia zachowuje nas w społeczności życia, dzięki czemu wzrastamy w życiu ku dojrzałości w życiu – 1 J 1,2-3.5-9; Dz 24,16.

3. Otrzymanie przebaczenia grzechów prowadzi do bojaźni Bożej i miłowania Boga – Ps 130,4; Łk 7,47-50.
4. Udzielanie świętym Chrystusa jako życia, które rozprawia się z grzechem, zabija zarazki, niszczy problemy i zachowuje jedność Ducha – J 8,1-11; 1 J 5,16; Rz 2,4b; Kpł 10,17; Ga 6,1; Ps 51,15.

II. Podobnie jak Dawid, my też powinniśmy pozostawać w obecności Bożej, by doświadczyć głębokiego i szczerego nawrócenia, wyznać Bogu występki i otrzymać od Niego pełne przebaczenie –w. 4; Dz 24,16:

- A. Czasowniki użyte przez Dawida w Psalmie 51 – *wymazać* (w. 3, 11), *obmyć* (w. 4, 9) i *oczyścić* (w. 4) – wskazują, że jego nawrócenie i wyznanie było dogłębne, a jego prośba o przebaczenie szczera.
- B. Ponieważ Pan zna zapis naszych grzesznych czynów, najlepiej byśmy poprosili Go o usunięcie z nas tego zapisu poprzez wyznanie grzechów – 1 J 1,9:
 1. Krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z każdego grzechu zawsze, stale i przez cały czas – w. 7.
 2. Kiedy Bóg nam wybacza, wymazuje z pamięci nasze grzechy i już nigdy do nich nie wraca – Hbr 8,12; Ps 103,12.
- C. Po takim dogłębnym i drobiazgowym wyznaniu wypełni nas Duch w aspekcie istotowym i ekonomicznym i uczyni nas ludźmi pełnymi energii i odważnymi w naszym Bogu, którzy będą wypowiadać Bożą ewangelię – 1 Tes 2,2,4; Dz 26,18.

III. Dawid wyznał, że urodził się w grzechu i błagał Boga, by wymazał jego występki, dokładnie obmył go z jego nieprawości i oczyścił jego grzechy hizopem – Ps 51,3-4.7.9.11; por. 1 J 1,8-10:

- A. Taka modlitwa oznacza, że nie pokładamy ufności w sobie.
- B. Hizop symbolizuje Chrystusa w Jego uniżonej i poniżanej ludzkiej naturze (1 Krl 5,13a; Wj 12,22a), wskazując na Chrystusa jako Pośrednika i ofiarę (Hbr 8,6; 9,15; 10,9-10).

IV. Dawid prosił Boga by stworzył w nim czyste serce i odnowił w nim prawego ducha – Ps 51,12:

- A. Potrzebujemy czystego serca, które będzie poszukiwało wyłącznie Pana – Mt 5,8.

- B. Grzesząc stajemy się starzy, dlatego też potrzebujemy Bożego odnowienia, które otrzymujemy, gdy korzystamy z Jego przebaczenia – por. 26,28-29.

V. Dawid prosił Boga by nie usuwał go sprzed swego oblicza – Ps 51,13:

- A. Duch jest obecnością Trójjedynego Boga – J 14,17; por. 1 Kor 7,40; Hbr 1,9; Iz 11,2-3.
- B. Jeśli mamy obecność Pana, mamy mądrość, zrozumienie, przeorność i wewnętrzne poznanie; obecność Pana jest dla nas wszystkim; tracąc ją, tracimy wszystko – por. 1 J 5,6; 1 Kor 15,45b; Ef 4,4.

VI. Dawid prosił Boga, by przywrócił mu radość z Jego zbawienia i podtrzymał w nim ochotnego ducha – Ps 51,10a, 14:

- A. Radując się z Bożego zbawienia, podtrzymujemy w sobie ochotczego ducha; na tym polega zwycięskie życie.
- B. Zawsze powinniśmy mieć ochotczego ducha względem tego, co Pańskie i kościoła – Flp 2,13.

VII. Dawid prosił Boga by uwolnił go z winy przelania krwi, aby jego język mógł rozgłaszać Bożą sprawiedliwość, a jego usta głosić Bożą chwałę – Ps 51,16-17.

VIII. Nawrócenie Dawida i wyznanie przez niego swojego występkę doprowadziło do tego, że poprosił Boga, by zrealizował swój zamiar – „Dobrze uczyn według upodobania Twego Syjonowi: zbuduj mury Jeruzalem” – w. 20:

- A. To, że Pan dobrze uczyni Syjonowi, oznacza, że zbuduje kościół, wypełni go swą chwałą i będzie mu udzielał swej bogatej obecności, dając mu siebie jako radość, pokój, życie, światło, bezpieczeństwo i wszelkie duchowe błogosławieństwa – por. Ef 1,3.
- B. Pańskie odzyskiwanie to budowanie Syjonu:
1. Zwycięzcy to dzisiejszy Syjon w obecnej Jeruzalem (życiu kościoła) – Obj 12,11.
 2. Syjon to szczyt, centrum, wywyższenie, wzmocnienie, ubogacenie, piękno i rzeczywistość kościoła – Ps 48,3.12-13; 20,3; 53,7a; 87,2.

3. Chociaż Pan ma prawo, tytuł własności, do ziemi, jest ona dzisiaj w rękach Jego wroga; na tej zawłaszczonej ziemi jest jednak góra Jahwe, Góra Syjon, całkowicie otwarta dla Pana i będąca w Jego wyłącznym posiadaniu – 24,1-3.7-10; 2,6.
 4. Zwycięzcy, symbolizowani przez Syjon, stanowią przyczółek, za pośrednictwem którego Pan powróci, by wziąć w posiadanie całą ziemię – Dn 2,34-35.
- C. Błagajmy Boga o to, by zbudował mury miasta, które oddziela nas całkowicie dla Niego i będą strzec Jego interesów – por. Obj 21,12a.18a.
- D. Jeśli będziemy się nawracać, wyznawać swoje grzechy i prosić Boga o Jego oczyszczenie, będziemy mieli Bożą radość w Chrystusie w kościele, który jest Jego domem, i w Jego mieście, które jest Jego królestwem – Ps 51,21.

Poselstwo dziesiąte

Chrystus – centrum Bożego poruszania na ziemi

Wersety biblijne: Ps 68.

I. Psalm 68 objawia Boże poruszanie na ziemi:

- A. Boże poruszanie zaczęło się po wzniesieniu przybytku z arką; przybytek ten przedstawia Chrystusa, który wcielił się i stał się mieszkaniem Boga na ziemi, jest centrum służącym Bożemu poruszaniu w Jego ekonomii – w. 2; J 1,14a; Lb 9,15a.
- B. Boże poruszanie w przybytku wraz z arką od Góry Synaj (Ps 68,9b.18b) przez pustynię (w. 5b, 8b) po Górę Syjon (w. 17) było typem Jego poruszania w Chrystusie od wcielenia do wniebowstąpienia – J 1,17; Ef 4,8-10.
- C. Bóg nadal porusza się na tej ziemi w kościele i poprzez niego; porusza się z Chrystusem, który jest centrum kościoła – 1 Tm 3,15-16; Ps 68,5.8.
- D. Boże poruszanie w człowieku to przebóstwianie go, czynienie go takim samym jak Bóg w życiu i naturze, lecz nie w bóstwie – 1 Kor 15,45b; Rz 8,10.6.11.

II. Psalm 68 objawia Boże zwycięstwo w Chrystusie jako centrum, ukazanym w typie arki:

- A. „Powstanie Bóg, a będą rozproszeni nieprzyjaciele Jego, i po-uciekają przed Nim ci, którzy Go mają w nienawiści” – tam, gdzie przemieszczała się arka, typ Chrystusa, tam odnoszono zwycięstwo – w. 2; Lb 10,35.
- B. „Królowie wojsk uciekają, uciekają” – królowie ci, pokonani i rozproszeni, przedstawiają Szatana i władców, zbuntowanych aniołów – Ps 68,13a.15; Ef 6,12.
- C. „Pan wydaje rozkaz; liczny jest zastęp zwiastunek radosnej wieści” – Izraelitki te przedstawiają słabych, którzy głoszą ewangelię – Ps 68,12.
- D. „Mieszkanka domu dzieli łupy” – łup oznacza wszystkie zyski związane z tym, czego Chrystus dokonał, co zwieńczył, osiągnął i uzyskał w postaci żniwa zwycięstwa Jego śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia – w. 13b.

- E. „Choć leżycie między zagrodami” – leżenie między zagrodami oznacza odpoczywanie w Bożym zabezpieczeniu i trosce o Jego wybranych – w. 14a.
- F. „Skrzydła gołębiczy pokrywają się srebrem, a jej pióra zielonkawym odcieniem złota” – werset ten objawia cztery elementy powiązane z łupem – w. 14b:
1. Skrzydła gołębiczy oznaczają moc Ducha do poruszania się.
 2. Srebro oznacza Chrystusa w odkupieniu służącym usprawiedliwieniu nas, na co wskazuje kolor biały – kolor mówiący o tym, że zostaliśmy przyjęci.
 3. Pióra (a dokładnie lotki na końcu skrzydeł ptaka, dające mu siłę do latania i szybowania) oznaczają moc Ducha do latania i szybowania – Iz 40,31.
 4. Zielonkawo-żółty odcień złota, którym mienia się lotki, oznacza Bożą naturę mieniającą się w boskim życiu i chwale – 2 P 1,4; zob. J 4,24; 1 J 4,8; 1,5.
 5. Zawartością czterech powyższych elementów, czyli łupu Chrystusa zdobytego po Jego zwycięstwie, z którego mogą korzystać Boży wybrani, jest w rzeczywistości Trójjedyny Bóg wraz ze wszystkimi elementami Jego całkowitego, pełnego i wszechzawierającego zbawienia – zob. Rz 5,10.17.21.
 6. Boży wybrani korzystają z powyższych elementów, które są ich działem w Chrystusie, i głoszą je innym jako dobrą nowinę – Ps 68,12.

III. Psalm 68 objawia wniebowstąpienie Chrystusa:

- A. „Wstąpiłeś na wysokość” – odnosi się to do najwyższego szczytu we wszechświecie – w. 19; Ef 4,8a; zob. Iz 14,13.
- B. „Wziąłeś jeńców do niewoli” – Ps 68,19:
1. „Jeńcy” odnoszą się do odkupionych świętych, których pojmał Szatan i uwięził, zanim zostali zbawieni dzięki śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.
 2. Chrystus pokonał Szatana i wziął jego jeńców do niewoli (włącznie z nami); następnie niczym generał prowadzący jeńców, we wniebowstąpieniu powiódł nas do Ojca – zob. 2 Kor 2,12-14.
 3. Przekład *The Amplified New Testament* tłumaczy zwrot „wziął jeńców do niewoli” w Liście do Efezjan 4,8 jako

„powiódł orszak pokonanych wrogów”; we wniebowstąpieniu Chrystusa odbył się pochód owych pokonanych wrogów, prowadzonych jako jeńcy wojenni na uczczenie zwycięstwa Chrystusa.

IV. Psalm 68 objawia otrzymanie darów przez Chrystusa:

- A. „Przyjąłeś dary spośród ludzi, nawet opornych” – Chrystus nas pojął, przedstawił Ojcu, po czym Ojciec dał nas jako dary Chrystusowi – w. 19.
- B. Dary, które otrzymał Chrystus, stały się obdarowanymi wierzącymi, danymi przez Niego Jego Ciału, by się budowało – Ef 4,7-12.

V. Psalm 68 objawia budowanie mieszkania Bożego:

- A. „By Jahwe Bóg mieszkał wśród nich” – dary, czyli obdarowane osoby, wierzący w Chrystusa, budują się razem na mieszkanie dla Boga; mieszkanie to oznacza kościół, Ciało Chrystusa – w. 19; Ef 4,11-12.
- B. „Ojcem dla sierot i dla wdów sędzią jest Bóg w swym świętym mieszkaniu. Bóg samotnym daje dom na mieszkanie, a jeńców prowadzi ku pomyślności” – Boże mieszkanie to także domostwo wierzących (potrzebujących, samotnych i uwięzionych) – Ps 68,6-7a; Ef 2,22.
- C. „Góra, gdzie Bóg pragnie mieszkać” (Ps 68,16-17) to Góra Syjon, najwyższy szczyt we wszechświecie – zob. Obj 14,1.

VI. Psalm 68 objawia radowanie się Bogiem w Jego domu:

- A. Radowanie się Bogiem w Jego domu następuje po zbudowaniu Jego mieszkania, kościoła – w. 19.
- B. „Błogosławiony niech będzie Pan, który każdego dnia hojnie nas obdarza dobrami; Bóg jest naszym zbawieniem. Sela” – dobro w tym wersecie to Trójjedyny Bóg – skrzydła gołębic pokryte srebrem i jej pióra mieniające się zielonkawym odcieniem złota – w. 20, 14; Rz 8,28; Mt 19,17; Flp 1,19-21a.
- C. „Bóg jest nam Bogiem wybawienia, i z Jahwe-Panem wychozimy nawet ze śmierci” – gdy radujemy się Bogiem, który jest zbawczym życiem, unikamy śmierci – Ps 68,21; Rz 5,10; 2 Kor 1,8-9; 4,16.

D. W Bożym domu radujemy się również Jego zwycięstwem nad wrogami – Ps 68,22-24; Mt 16,18; Rz 16,20.

VII. Psalm 68 objawia chwalenie Boga zgodne z Jego nowotestamentową ekonomią:

A. „Boże, widzieli Twoje wejścia, wejścia Boga mego, Króla mego, do świątyni” – „widzieli” odnosi się do wrogów, „wejścia” do działań Bożych, zaś „świątynia” oznacza kościół – w. 25.

B. „Śpiewacy idą przodem, za nimi grajkowie, wśród dziewic uderzających w bębni” – „dziewice” oznaczają wierzących – w. 26; 2 Kor 11,2; Flp 4,4.

C. „Na zgromadzeniach błogosławcie Boga, Jahwe – wy zrodzeni z Izraela! Tam Benjamin mały, który nad nimi panuje, i książęta Judy i ich hufce, książęta Zabulona, książęta Neftalego. Twój Bóg obdarzył cię siłą; Umocnij, o Boże, to co dla nas uczyniłeś” – Ps 68,27-29.

D. Chwały, które wybrani Boży Mu ofiarowują, obrazują w formie typu scenierię odnoszącą się do Bożej nowotestamentowej ekonomii, gdzie widoczne są dokonania Bożego odkupienia służącego Jego zbawieniu przez Chrystusa i szerzenie dobrej nowiny dokonań Chrystusa pięknymi słowami ewangelii:

1. Psalm 68,28 mówi o „Beniaminku”:

a. Benjamin – syn boleści, Benoni – przedstawia Chrystusa, który jako mąż boleści we wcieleniu i ludzkim życiu na ziemi dokonał Bożego wiecznego odkupienia w celu pełnego zbawienia – Rdz 35,18a; Iz 53,3.

b. Benjamin – syn prawicy – przedstawia Chrystusa, który jako Syn prawicy Boga w zmartwychwstaniu, zwycięstwie i wniebowstąpieniu służy na niebiosach, zastosowując Boże odkupienie, wynikiem którego jest Jego zbawienie – Rdz 35,18b; Hbr 1,3; 5,5-10; 7,25; 8,2.

2. Psalm 68,28 mówi o książętach Judy:

a. Juda obrazuje Chrystusa, który jest dla Bożego ludu zwycięstwem (lew, mający moc i berło) oraz pokojem (Szilo) – Obj 5,5a; Rdz 49,8-12.

b. Juda objawia zwycięstwo Chrystusa (w. 8-9), Jego królestwo (w. 10) oraz radowanie się i odpoczynek w Chrystusie (w. 11-12).

- c. Judzie, plemieniu królewskiemu, zawsze towarzyszył Benjamin, plemię waleczne, ze względu na Boże królestwo na ziemi – w. 27; Rz 5,17.
- 3. Psalm 68,28 mówi o książętach Zabulona:
 - a. Zabulon, mieszkający nad brzegiem morza (Galilea), gdzie znajduje się przystań okrętów (Rdz 49,13), obrazuje Chrystusa, który jest „przystanią” ewangelistów, umożliwiającą przemieszczanie się i rozprzestrzenianie w dziele głoszenia Bożej ewangelii.
 - b. W dniu Pięćdziesiątnicy co najmniej sto dwadzieścia „okrętów” ewangelizacyjnych – samych Galilejczyków – wyruszyło krzewić ewangelię – Dz 1,8.11; 2,2-41.
- 4. Psalm 68,28 mówi o książętach Neftalego:
 - a. Neftali obrazuje Chrystusa, którego wyzwolono ze śmierci w zmartwychwstaniu – „wypuszczona łania” (Rdz 49,21; Ps 22,1; 18,34; Pnp 2,8-9), i przekazuje piękne słowa, którymi głosi się Jego ewangelię (Mt 28,18-20).
 - b. Lud Zabulona i Neftalego wywodził się z Galilei (4,12-17; Dz 1,11), skąd rozprzestrzeniła się, była głoszona i krzewiona ewangelia Chrystusa.
 - c. W typologii Zabulon i Neftali tworzą parę, która rozprzestrzenia i krzewi dobrą nowinę Chrystusowego odkupienia służącego Bożemu zbawieniu.

VIII. Psalm 68 objawia rozrost świątyni do postaci miasta Bożego:

- A. „Umocnij, Boże, to co dla nas uczyniłeś, dla Twej świątyni w Jeruzalemie” – po umocnieniu tego, co On uczynił dla swoich wybranych, wpływ, jaki wywiera radowanie się Bogiem w Jego domu, obejmie swym zasięgiem całe miasto Jeruzalem – w. 29b-30a; zob. Ef 3,16-17a; J 16,13; Obj 4,5; 5,6.
- B. Dom Boży oznacza kościół miejscowy, zaś miasto Jeruzalem oznacza królestwo, wzmocnienie i ochronę kościoła.

IX. Psalm 68 objawia zdobycie ziemi dla Boga:

- A. Wpływ, jaki wywiera radowanie się Bogiem, zdobędzie całą ziemię dla Boga – w. 30b-32; Mt 19,28; Iz 2,2-3; Za 14,16-17; Obj 21,24.
- B. Królestwom ziemi nakazane jest chwalenie Boga – Ps 68,33-35.
- C. Psalmista na zakończenie chwali i błogosławi Boga – w. 36.

Poselstwo jedenaste

Chrystus cierpiący i Chrystus wprowadzający w życie Bożą nowotestamentową ekonomię

Wersety biblijne: Ps 69; 40,7-9.

I. Psalm 69 mówi o cierpiącym Chryście przedstawionym w typie cierpiącego Dawida – w. 2-4, 20-21, 27:

- A. Dawid był wojownikiem, który odnosił zwycięstwa i zdobywał tereny dla Bożego królestwa, lecz jego życie było pasmem cierpień, w których stanowił on typ cierpiącego Chrystusa:
 - 1. Dawid ufał Bogu i we wszystkich próbach, jakie przechodził, postępował zgodnie z Bożą opatrnością; poddany Bożej opatrności Dawid odebrał lekcje krzyża – 1 Sm 17,36-37; 23,14-16; 30,6b-10.
 - 2. Wszyscy musimy nauczyć się dwóch niezwykle istotnych lekcji – lekcji dotyczącej Bożej opatrności i lekcji przyjmowania krzyża wraz z mocą zmartwychwstania – Rz 8,28; Flp 3,10.
- B. Psalm 69 opowiada szczegółowo o cierpieniach Chrystusa:
 - 1. Chrystus był znienawidzony przez wielu bez żadnego powodu – w. 5a; J 15,25.
 - 2. Chrystus cierpiał, znosząc urągania ze względu na Boga – Ps 69,8a, 10b; Rz 15,3.
 - 3. Chrystusa pochłaniała gorliwość o dom Boży – Ps 69,10a; J 2,17.
 - 4. Chrystus wiele cierpiał, a nikt nie okazał Mu współczucia – Ps 69,30a.20-21; J 16,32.
 - 5. Chrystus cierpiał płacząc i błagając Boga, by wyzwolił Go z wód śmierci – Ps 69,11.14-18.2-3; Hbr 5,7.
 - 6. Chrystusa karmiono żółcią, gdy cierpiał na krzyżu – Ps 69,22a; Mt 27,34.
 - 7. Gdy Chrystus pragnął na krzyżu, dano Mu do picia ocet – Ps 69,22b; J 19,28-30.
 - 8. Chrystus został uderzony i zraniony przez Boga – Ps 69,27; Iz 53,10a.
 - 9. Chrystus został zdradzony przez jednego ze swoich uczniów – Ps 69,26; Dz 1,16-20a.

10. Chrystus cierpiał ze względu na Syjon i budowę miast ludu Bożego – Ps 69,36-37; Ef 5,25b.
 - C. Chrystus cierpiał za nas i pozostawił nam wzór, byśmy szli za Nim Jego śladem – 1 P 2,21-23:
 1. Pan wciąż powierzał wszystkie zniewagi i krzywdy, jakich doznawał, Temu, który sądzi sprawiedliwie w swoich rządach, sprawiedliwemu Bogu, któremu poddał samego siebie; pokazuje to, iż Pan, prowadząc ludzkie życie na ziemi, uznawał Boże rządy – w. 22-23.
 2. Chodzenie Jego śladami nie oznacza zwykłego naśladowania Go i Jego życia, lecz powielanie Go, które wynika z radowania się Nim jako łaską w naszych cierpieniach, tak iż On sam, jako zamieszkujący nas Duch, wraz ze wszystkimi bogactwami swego życia, powieli w nas siebie samego – w. 21.
 - D. Posługa nowego przymierza powstaje w służbach nowego przymierza dzięki doświadczaniu bogactw Chrystusa zdobytych poprzez cierpienia, wyczerpujące naciski i uśmiercające działanie krzyża – 2 Kor 1,8; 4,8-12.
 - E. Apostołowie i wierzący powinni dopełniać „braków cierpień Chrystusowych za Jego Ciało, którym jest kościół” – Kol 1,24:
 1. Cierpienia Chrystusa są dwojakiego rodzaju: te, które służą dokonaniu odkupienia oraz te, które służą wytworzeniu i zbudowaniu kościoła poprzez uwolnienie boskiego życia – J 12,24.
 2. Nie możemy mieć społeczności (udziału) w cierpieniach Chrystusa, które służą odkupieniu, lecz powinniśmy mieć wiele społeczności w Chrystusowych cierpieniach za kościół; cierpienia, w których mamy udział, służą budowaniu Ciała Chrystusa – Kol 1,24; Flp 1,10.
- II. Chrystus jest czynnikiem wprowadzającym w życie Bożą nowotestamentową ekonomię – Ps 40,7-9:**
- A. Proroctwo w Psalmie 40,7-9 to jedno z największych objawień dotyczących wszechzawierającego Chrystusa, któremu Bóg udzielił posłannictwa w Jego pierwszym przyjściu poprzez wcielenie, które służyło zniesieniu ofiar ze zwierząt, ofiar starożytnego przymierza i ustanowieniu siebie, w swoim ciele, ofiarą nowego przymierza – Hbr 10,7,9-10.

- B. Służy to zakończeniu Bożej starotestamentowej ekonomii i rozpoczęciu Bożej nowotestamentowej ekonomii, w której Chrystus zastępuje zarówno wszystkie ofiary, jak i wszystkie rzeczy, sprawy i ludzi – por. Mt 17,4-8; Kol 2,16-17; 3,10-11.
- C. Proroctwo o Chrystusie w Psalmie 40,7-9 to cel i miejsce, do którego prowadzi objawienie o Chrystusie w Psalmach 2, 8, 16 i 22–24:
1. Słowa „oto przychodzę” w Psalmie 40,8 wskazują na pierwsze przyjście Chrystusa poprzez wcielenie po to, by sam mógł ustanowić nowy testament (przymierze) jako prawomocną ofiarę i dar – Mt 26,28.
 2. Ofiarę składa się za grzech i grzechy popełnione wobec Boga, a dar służy społeczności z Bogiem – Ps 40,7:
 - a. Na tych dwóch rzeczach opierało się stare przymierze; stanowiło ono centrum i było wszystkim w Bożej ekonomii w Starym Testamencie – Wj 24,1-8.
 - b. To, że Bóg nie ma upodobania w ofiarach ani darach i ich nie wymaga, wskazuje na zakończenie Jego ekonomii w Starym Testamencie; oto znaczenie i wielkość tego proroctwa – Ps 40,7.
 3. W proroctwie tym Chrystus przychodzi poprzez wcielenie, by zakończyć starą ekonomię Boga i rozpocząć Jego nową ekonomię, ekonomię nowotestamentową, dzięki zastąpieniu ofiary ze zwierząt i ustanowieniu siebie jedyną w swoim rodzaju ofiarą nowego przymierza – Hbr 10,5-9.
 4. Chrystus, który jest jedyną w swoim rodzaju ofiarą, stanowi czynnik wprowadzający w życie Bożą nowotestamentową ekonomię, stając się centrum i wszystkim, by wytworzyć i zbudować kościół, swoje organiczne Ciało, którego zwieńczeniem będzie Nowa Jeruzalem – Mt 16,18; Ef 4,16; Obj 21,2.10-11.
 5. Chrystus dokonał zmiany wieku, aby ze starego Bożego stworzenia powstało nowe Boże stworzenie; dokonanie przez Niego zmiany wieku jest wspanialsze niż stworzenie wszechświata – 2 Kor 5,17; Ga 6,15.

Panujący Chrystus odzyskuje ziemię dzięki nawadnianiu

Wersety biblijne: Ps 72.

I. Gdy Chrystus przyjdzie powtórnie, weźmie w posiadanie ziemię, która została Mu dana na własność, i ustanowi na niej całej Boże królestwo, odzyskując w ten sposób Boże prawo do niej – Ps 24,1:

- A. Psalm 24,7-10 ukazuje zwycięskiego Chrystusa, który jest nadchodzącym Królem w wiecznym królestwie Bożym.
- B. Król chwały to Jahwe Zastępów, zwieńczony Trójjedyny Bóg, ucieleśniony w zwycięskim i nadchodzącym Chrystusie – w. 7-10; Łk 21,27; Mt 25,31:
 - 1. Jahwe to Jezus (1,21 i przypis, RV), natomiast Jezus to wcielony, ukrzyżowany i zmartwychwstały Trójjedyny Bóg, który jest silny w boju i zwycięski – Obj 5,5.
 - 2. Powróci On w zmartwychwstaniu wraz ze swymi zwycięzcami, by wziąć w posiadanie ziemię na królestwo dla siebie – Dn 2,34-35; 7,13-14; Jl 4,11; Obj 11,15; 19,13-14.

II. Tematem Psalmu 69 jest Chrystus cierpiący, którego przedstawia cierpiący Dawid, natomiast tematem Psalmu 72 jest Chrystus panujący, którego obrazuje panujący Salomon:

- A. Psalm 72 to tak naprawdę psalm o królu Salomonie, który jest typem panującego Chrystusa – Mt 12,42.
- B. Salomon stanowi typ Chrystusa, który jest synem Dawida – Tego, który dziedziczy jego tron i królestwo – 1,1; 2 Sm 7,12-13; Łk 1,32-33.
- C. Po przeżyciu na ziemi życia pełnego cierpień, przedstawionych przez cierpienia Dawida, Chrystus wstąpił do niebios, gdzie panuje obecnie jako Król, którego obrazem jest Salomon – 1 Kor 15,25; Obj 17,14.

III. Obrazem panującego Chrystusa w Psalmie 72 jest panujący Salomon, syn Dawida (Mt 1,1; 22,42), w czasach jego pomyślności i rozkwitu (1 Krl 9–10), na co wskazuje tytuł i pierwszy werset tego psalmu:

- A. Psalm 72 ukazuje Chrystusa, który panuje nad ziemią; wszyscy królowie oddadzą Mu pokłon, a wszystkie narody będą Mu służyły – w. 8-11:
- B. Psalm 72 to chwalebny obraz tego, jak Pan odzyska całą ziemię, weźmie ją w posiadanie i będzie nad nią panował – w. 17-19.
- C. Panowanie Chrystusa, którego obrazem jest Salomon, nastanie w tysiącletnim królestwie w wieku przywrócenia – Obj 20,4,6; 19,28.

IV. Panowanie Chrystusa będzie przebiegało w sprawiedliwości i w prawości, dzięki czemu nastanie pokój – Ps 72,1-4,7:

- A. Gdy Chrystus powróci, będzie Królem rządzącym nad całą ziemią za pomocą sprawiedliwości i prawa – 89,15a; Iz 32,1,17; 11,4-5; 61,11b:
 - 1. Sprawiedliwość łączy się z Bożym królestwem, gdyż ma związek z Bożymi rządami, zarządzaniem i sprawowaniem władzy – Mt 6,33; Ps 89,15a; 97,2a.
 - 2. Prawo to sprawiedliwość połączona z sądem; prawo nie może istnieć bez sądu.
 - 3. Prawo pochodzi od sądu zgodnego ze sprawiedliwością, którą głosi.
 - 4. Odpowiada to temu, że podstawą Bożego tronu w Nowej Jeruzalem jest czyste złoto oznaczające Bożą naturę w przymiotach sprawiedliwości i prawa – Obj 21,18b; 22,1; Iz 32,1.
- B. Pokój to oznaka, że obecne są sprawiedliwość i prawo; w wyniku sprawowania władzy przez Chrystusa za pomocą sprawiedliwości i prawa ziemia napełni się pokojem – w. 16-17.
- C. Pokój zapanuje dopiero wtedy, gdy powróci Chrystus; pod Jego władaniem pokój rozpocznie swoje panowanie – 9,5-6; por. 1 Tes 5,3; Jr 6,14.

V. Psalm 72 ukazuje, że w ramach swego panowania Chrystus odzyska ziemię dzięki nawadnianiu – w. 6, 8:

- A. „Zstąpi jak deszcz na skoszoną trawę, jak deszcz rzęśisty, co zrasza ziemię” – w. 6:
 - 1. Chrystus zdobywa ziemię nie dzięki walce i sądowi, lecz dzięki nawadnianiu.

2. Gdy Pan powróci, nie tyle dokona sprawiedliwego sądu, co przyjdzie przede wszystkim jako deszcz, który nawodni ziemię.
3. Chrystus okaże ziemi miłosierdzie i powróci łaskawie niczym deszcz, który nawodni jałową ziemię i zaspokoi ludzi przygnębionych i pustych – w. 6:
 - a. Cała ziemia to sucha i jałowa pustynia, z której suszy i suchości bierze się wiele niegodziwości; ludzie często grzeszą, ponieważ są rozczarowani i niezadowoleni – J 4,14-18.
 - b. Pan Jezus będzie Królem nie tylko przez to, że będzie sprawował moc, którą podporządkuje sobie innych, lecz przede wszystkim dzięki zaopatrywaniu w żywą wodę, która zaspokoi potrzebę spragnionych – Obj 22,17.
 - c. Tego dnia Pan Jezus spuści na wszystkie narody deszcz, tak iż będą szczęśliwe, że podlegają Jego władzy; Jego żywa woda zadowoli wszystkich – Iz 35,6b-7a; 41,18; 43,19-20; Za 14,16-17.
- B. „Będzie panował od morza do morza, od Rzeki aż po krańce ziemi” – Ps 72,8:
 1. Królestwo Pana dzięki Jego przepływowi jako rzeki rozprzestrzeni się po krańce ziemi – Dn 2,44; Obj 11,15; Jl 4,18:
 - a. Chrystus będzie panował od morza do morza i popłynie jak rzeka aż po krańce ziemi; tam, gdzie dotrze przepływ, nastanie Jego władza.
 - b. Pan sam jako płynąca rzeka będzie sprawował swoją władzę; zdobędzie władzę i odzyska ziemię dzięki nawadnianiu.
 2. Pan Jezus odzyska ziemię za pomocą rzeki, która wypłynie z Jeruzalem – Ez 47,1-12; Jl 4,18:
 - a. Tego dnia Jeruzalem będzie stanowiła centrum ziemi, zaś centrum Jeruzalem będzie dom Boży, z którego wypłynie rzeka.
 - b. Rzeka ta obejmie swym zasięgiem całą ziemię w czterech kierunkach, tak jak w Księdze Rodzaju 2,10-14.
 3. Myśl o boskim strumieniu ma w Piśmie Świętym kluczowe znaczenie – w. 10; Ps 46,5a; J 7,37-39; Obj 22,1-2:

- a. Biblia ukazuje płynącego Trójjedynego Boga – Ojca, źródło życia, Syna, źródło życia i Ducha, rzekę życia – Jr 2,13; Ps 36,10a; J 4,14; 7,37-39.
 - b. Źródłem tego przepływu jest tron Boga i Baranka – Obj 22,1.
 - c. W Piśmie Świętym jest tylko jeden przepływ, tylko jeden boski strumień:
 - (1) Boski strumień, który płynie na przestrzeni pokoleń, jest tylko i wyłącznie jeden – Rdz 2,10-14; Obj 22,1.
 - (2) Skoro istnieje tylko jeden boski strumień i skoro jest wyłącznie jeden przepływ, musimy zachowywać siebie samych w tym jednym przepływie.
 - d. Tam, gdzie płynie boski strumień, mamy życie Boga, społeczność Ciała, świadectwo Jezusa i dzieło Boga – 1 J 1,1-3.
4. W swoim królestwie panujący Chrystus za pomocą tej rzeki, jedynego boskiego strumienia, odzyska ziemię – Ps 72,8.

PYTANIA

do poselstwa siódmego

Oprócz przejścia przez konspekt w określonej kolejności zwróć uwagę na następujące pytania i istotne punkty:

1. W jaki sposób Psalm 45 przedstawia pełny obraz piękna Chrystusa? W jaki sposób możemy stać się piękniejsi w oczach Króla?
2. W jaki sposób Psalm 45 wychwala Chrystusa jako Króla?
3. W jaki sposób Psalm 45 wychwala Chrystusa jako Króla, wychwalając królową i wychwalając Jego synów, książąt?

do poselstwa ósmego

1. Co oznacza stwierdzenie, że w świetle Księgi Rodzaju 35 Bóg jest „Bogiem domu Bożego”? W jaki sposób Psalm 26,8; 27,4; 34,9a i 50,2 przedstawia doświadczenie „Boga domu Bożego” i radowanie się Nim?
2. Opisz doświadczenie boskiego udzielania Boskiej Trójcy przedstawione w Psalmie 36,9-10 i wyjaśnij, w jaki sposób doświadczenie to prowadzi do tego, że Ojciec, Syn, Duch i kościół stają się „czterema w jednym”.
3. Co oznacza stwierdzenie, że kościół jako miasto to Boże królestwo i miejsce, w którym On panuje? Jaki jest związek pomiędzy kościołem jako miastem Boga a uświadamianiem sobie przez świętych zwierzchnictwa Chrystusa? Odpowiadając na to pytanie, pokaż, jak zarówno święci, jak i wiodący bracia powinni okazywać szacunek zwierzchnictwu Chrystusa.
4. Jakie są najważniejsze aspekty kościoła jako miasta ukazane w Psalmach 46—48?

do poselstwa dziewiątego

1. Jaki pozytywny rezultat może przynieść upadek wierzącego?
2. Objaśnij różne kroki niezbędne do pełnego podniesienia się z grzechu.
3. Jaki jest wynik nawrócenia i wyznania w Psalmie 51?

do poselstwa dziesiątego

Oprócz przejścia przez konspekt w określonej kolejności zwróć uwagę na następujące pytania i istotne punkty:

1. Na jakie dwie części dzieli się Psalm 68? Co stanowi centrum obu tych części?
2. W jaki sposób Psalm 68 ukazuje poruszanie Boga na ziemi od wcielenia Chrystusa do Jego wniebowstąpienia oraz zbudowania Bożego mieszkania?
3. W jaki sposób Psalm 68 ukazuje poruszanie Boga na ziemi od radowania się Bogiem w Jego domu do zdobycia dla Niego ziemi?